

รวมคำบรรยาย

ภาคสอง สมัยที่ ๓๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เล่มที่ ๖

บทบรรณาธิการ

คำถาม ราษฎรเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาขอให้ลงโทษจำเลยในข้อหาความผิดฐานลักทรัพย์ ศาลชั้นต้นได้สอบสวนมูลฟ้องแล้วจะมีอำนาจประทับฟ้องสำหรับความผิดในข้อหายกยอกตามที่พิจารณาได้ความได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๓๘๘/๒๕๖๓

โจทก์มอบหมายให้จำเลยที่ ๓ รับหน้าที่เป็นผู้จัดการเงิน เพื่อใช้ชำระเป็นค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายแก่บุตรสาวแทนโจทก์ เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินของโจทก์ที่ให้จำเลยที่ ๓ ครอบครองแทนโจทก์ การที่โจทก์อ้างว่าจำเลยที่ ๓ เอาเงินดังกล่าวไปโดยทุจริต การกระทำของจำเลยที่ ๓ จึงมีมูลความผิดฐานยกยอก ตาม ป.อ. มาตรา ๓๕๒ ซึ่งศาลมีอำนาจประทับฟ้องสำหรับความผิดในข้อหายกยอกตามที่พิจารณาได้ความ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๒ ประกอบมาตรา ๑๗๑ แต่ความผิดฐานยกยอกเป็นความผิดอันยอมความได้โจทก์ต้องร้องทุกข์หรือฟ้องคดีภายในสามเดือนนับแต่วันที่โจทก์รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด ตาม ป.อ. มาตรา ๙๖ แต่โจทก์ไม่ได้ดำเนินการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนหรือฟ้องคดีต่อศาลภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กลับยื่นฟ้องเป็นคดีนี้ซึ่งพ้นระยะเวลาตามบทกฎหมายดังกล่าวแล้ว คดีของโจทก์ในข้อหาความผิดฐานยกยอก จึงขาดอายุความฟ้องร้อง ศาลจึงไม่อาจรับคดีของโจทก์ในข้อหานี้ไว้พิจารณาเช่นกัน เมื่อรับฟังว่าคดีของจำเลยที่ ๓ ไม่มีมูลให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณา คดีในส่วนของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดกับจำเลยที่ ๓ ย่อมไม่มีมูลไปด้วย

คำถาม ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องคดีอาญาอ้างว่าจะขอฟ้องเป็นคดีใหม่ เนื่องจากเห็นว่าการดำเนินการและมอบอำนาจให้ฟ้องคดีอาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย จะนำคดีมาฟ้องใหม่ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๒๘๑/๒๕๖๓

ในการฟ้องคดีเดิมของโจทก์มีการดำเนินการและมอบอำนาจให้ฟ้องคดีโดยคณะกรรมการชุดที่มีการประชุมสมาชิกเพื่อเลือกคณะกรรมการที่อาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อมีการประชุมสมาชิกเพื่อเลือกคณะกรรมการชุดใหม่ครบองค์ประชุมชอบด้วยกฎหมายแล้ว ในระหว่างที่ยังไม่มีการไต่สวนมูลฟ้อง ทนายโจทก์จึงยื่นคำร้องขอถอนฟ้องคดีเดิมโดยอ้างว่าจะขอฟ้องเป็นคดีใหม่ ทั้งปรากฏว่าในวันรุ่งขึ้นหลังจากศาลอนุญาตให้ถอนฟ้องคดีดังกล่าวแล้ว

โจทก์ได้มายื่นคำฟ้องใหม่เป็นคดีนี้ในมูลคดีอาญาความผิดเดียวกันกับคดีก่อนและขอให้ลงโทษจำเลยในบทมาตราเดียวกันทันที อันแสดงให้เห็นว่าเหตุที่โจทก์ถอนฟ้องคดีก่อนเนื่องจากเห็นว่าโจทก์ดำเนินการและมอบอำนาจให้ฟ้องคดีโดยคณะกรรมการชุดที่มีการประชุมสมาชิกเพื่อเลือกคณะกรรมการที่อาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจะทำให้เป็นคำฟ้องที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยจึงประสงค์จะถอนฟ้องแล้วยื่นฟ้องใหม่ให้ถูกต้อง การถอนฟ้องคดีก่อนจึงมิใช่การถอนฟ้องเด็ดขาดตามความหมายใน ป.วิ.อ. มาตรา ๓๖ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้

คำถาม คดีเดิม ศาลมีคำพิพากษาตามยอม โดยโจทก์มอบสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทบางส่วนของโจทก์ให้แก่จำเลยและจำเลยตกลงชำระเงินแก่โจทก์ คดีถึงที่สุด คดีหลังโจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำละเมิดต่อโจทก์โดยเข้าไปปลูกสับปะรดในที่ดินพิพาทอันเป็นที่ดินส่วนที่อยู่นอกแนวเขตที่จำเลยซื้อไปจากโจทก์ ดังนี้ เป็นฟ้องซ้ำหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๔๘๐/๒๕๖๓

คดีเดิมโจทก์ฟ้องขับไล่จำเลยออกจากที่ดินพิพาทซึ่งอ้างว่าเป็นของโจทก์เนื้อที่ ๑ ไร่ ๓ งาน ๙ ตารางวา และปรากฏว่าจำเลยนำซีเมนต์ล้าเข้ามาในที่ดินพิพาทบางส่วน เนื้อที่ ๒ งาน ๔๗ ตารางวา ต่อมาโจทก์และจำเลยทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน และศาลแขวงราชบุรีมีคำพิพากษาตามยอม โดยโจทก์มอบสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทบางส่วนของโจทก์เนื้อที่ ๒ งาน ๔๗ ตารางวา ให้แก่จำเลยและจำเลยตกลงชำระเงินแก่โจทก์ โดยจำเลยเป็นฝ่ายนำเจ้าพนักงานที่ดินไปรังวัดที่ดินพิพาทแล้วแก้ไขเนื้อที่ดินของจำเลยจากเนื้อที่ ๑๔ ไร่ ๓ งาน ๖๐ ตารางวาเป็นเนื้อที่ ๑๕ ไร่ ต่อมาโจทก์ยื่นคำร้องต่อศาลแขวงราชบุรีอ้างว่าจำเลยนำเจ้าพนักงานที่ดินรังวัดเต็มพื้นที่ที่ดินพิพาทภายในเส้นประสีชมพู เนื้อที่ ๑ ไร่ ๓ งาน ๙ ตารางวา เป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความแต่ศาลแขวงราชบุรีมีคำสั่งวินิจฉัยว่าจำเลยได้ปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในสัญญาประนีประนอมยอมความแล้ว แม้คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งเกี่ยวข้องด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาแต่ข้อพิพาทในคดีเดิมคงยุติไปเฉพาะที่ดินเนื้อที่ ๒ งาน ๔๗ ตารางวา ที่จำเลยตกลงซื้อจากโจทก์เท่านั้น ศาลแขวงราชบุรีไม่มีอำนาจบังคับคดีให้เกินเลยไปจากข้อตกลงในที่ดินพิพาทส่วนที่เหลือได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของโจทก์ในคดีนี้ ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังจากศาลแขวงราชบุรีมีคำพิพากษาตามยอมแล้ว จำเลยกระทำละเมิดต่อโจทก์โดยการเข้าไปปลูกสับปะรดในที่ดินพิพาทเนื้อที่ ๑ ไร่ ๑ งาน ๘ ตารางวา อันเป็นที่ดินส่วนที่อยู่นอกแนวเขตที่จำเลยซื้อไปจากโจทก์อันเป็นกรณีพิพาทที่เป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์ชั้นใหม่ มิได้เกี่ยวข้องกับการ

บังคับคดีในคดีเดิมแต่อย่างใด โจทก์ย่อมมีสิทธิฟ้องจำเลยในเหตุละเมิดดังกล่าวได้ ไม่เป็นการรื้อรองฟ้องกันในประเด็นที่ศาลแขวงราชบุรีวินิจฉัยไว้ในคำสั่งเกี่ยวกับการบังคับคดี โดยอาศัยเหตุเดียวกัน จึงไม่เป็นฟ้องซ้ำ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๔๘

คำถาม คดีก่อนโจทก์ฟ้องขับไล่จำเลยออกจากอสังหาริมทรัพย์และเรียกค่าเสียหาย **คดีหลัง** ศาลมีคำสั่งว่าผู้ร้อง (จำเลย) ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทบางส่วนโดยการครอบครองปรปักษ์ โจทก์คดีก่อน ยื่นคำร้องสอดขอให้พิพากษาว่าผู้ร้องสอดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินและบ้านพิพาททั้งหมด หรือเพิกถอนคำสั่งเดิมที่ให้ที่ดินและบ้านพิพาททั้งหนึ่งตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้อง ดังนี้ คำร้องสอดเป็นฟ้องซ้อน หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๕๘๒/๒๕๖๓

คดีก่อนผู้ร้องสอดเป็นโจทก์ฟ้องผู้ร้องทั้งสองเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดตลิ่งชันว่าผู้ร้องสอดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๖๗๘ พร้อมบ้านสองชั้นเลขที่ ๑๔ ผู้ร้องทั้งสองพักอาศัยอยู่ในบ้านเลขที่ ๑๔ ซึ่งปลูกอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๖๗๘ ดังกล่าว แต่ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ ผู้ร้องสอดจึงไม่ประสงค์ให้ผู้ร้องทั้งสองอยู่ในที่ดินและบ้านพิพาทอีกต่อไป ขอให้ผู้ร้องทั้งสองขนย้ายทรัพย์สินพร้อมบริวารออกไปจากที่ดินและบ้านพิพาทให้ผู้ร้องทั้งสองชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ร้องสอดจนกว่าผู้ร้องทั้งสองจะขนย้ายทรัพย์สินพร้อมบริวารออกไปจากที่ดินและบ้านพิพาท ประเด็นในคดีก่อนจึงมีว่า ผู้ร้องทั้งสองอยู่อาศัยในที่ดินและบ้านพิพาทโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ และผู้ร้องทั้งสองต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ร้องสอดเพียงใดอันเป็นการฟ้องในมูลละเมิด ส่วนคดีนี้ผู้ร้องสอดยื่นคำร้องสอดว่าผู้ร้องทั้งสองอาศัยอยู่ในที่ดินและบ้านพิพาทโดยอาศัยสิทธิของผู้ร้องสอด ผู้ร้องทั้งสองจึงไม่ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินและบ้านพิพาททั้งหนึ่งตามคำร้องขอ ขอให้พิพากษาว่าผู้ร้องสอดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินและบ้านพิพาททั้งหมดหรือเพิกถอนคำสั่งเดิมที่ให้ที่ดินและบ้านพิพาททั้งหนึ่งทางด้านทิศเหนือตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้องทั้งสอง ประเด็นในคดีนี้จึงมีว่า ผู้ร้องทั้งสองได้กรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินพิพาททั้งหนึ่งโดยการครอบครองปรปักษ์ ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๓๘๒ หรือไม่ ซึ่งมีมูลจากนิติเหตุผลภาพแห่งข้อหาตามคำฟ้องของผู้ร้องสอดซึ่งเป็นโจทก์ในคดีก่อนกับคดีนี้มีไฉ่เรื่องเดียวกันและทั้งสองคดีมีประเด็นแตกต่างกันคำร้องสอดของผู้ร้องสอดในคดีนี้จึงไม่เป็นฟ้องซ้อนกับคดีแพ่งของศาลจังหวัดตลิ่งชัน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๓๓ วรรคสอง (๑)

คำถาม ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์และมูลค่าความแห่งคดีเป็นการชำระหนี้อันแบ่งแยกมิได้ จำเลยร่วมคนหนึ่งได้นำเงินค่าธรรมเนียม

ที่ต้องใช้แก๊วที่มาจากศาลในการยื่นอุทธรณ์แล้ว หากจำเลยร่วมคนอื่นยื่นอุทธรณ์จะต้อง
วางเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องใช้แก๊วที่อีกหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๓๒๒/๒๕๖๓

เงินค่าธรรมเนียมใช้แทนโจทก์ที่จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ต้องวางต่อศาลพร้อมอุทธรณ์
นั้นเป็นการปฏิบัติตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๒๙ แต่เนื่องจากศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสี่
ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์และมูลค่าความแห่งคดีนี้เป็นการชำระหนี้อันแบ่งแยกมิได้
เมื่อจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นจำเลยร่วมคนหนึ่งได้นำเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องใช้แก๊วที่มาจาก
ศาลครบถ้วนแล้ว จึงมีผลถึงจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ซึ่งเป็นจำเลยร่วมกับจำเลยที่ ๒
ด้วย ดังนั้น จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ไม่จำเป็นต้องวางเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องใช้แก๊วที่ในการ
ใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์อีก

คำถาม คำให้การที่ไม่ชอบด้วย ป.วิ.พ. มาตรา ๑๗๗ วรรคสอง จะถือว่าผิดประเด็น
ตามคำให้การหรือไม่ ข้อเท็จจริงที่ไม่ได้เกิดจากคำฟ้อง คำให้การ แต่พยานเบิกความถึง
ก่อให้เกิดประเด็นหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๙๘๒/๒๕๖๓

จำเลยที่ ๔ ยื่นคำให้การว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องซ้ำฟ้องซ้อน เนื่องจากโจทก์ฟ้องจำเลย
ที่ ๔ เป็นคดีที่ศาลนี้ข้อหาเดียวกันและคู่ความรายเดียวกันแต่จำเลยที่ ๔ ไม่ได้ให้เหตุแห่งการ
ปฏิเสธโดยชัดแจ้งว่าคดีที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๔ ต่อศาลชั้นต้นนั้นเป็นเรื่องอะไร เป็นฟ้องซ้ำ
หรือฟ้องซ้อนกับคดีหมายเลขใดและด้วยเหตุผลใด และคดีดังกล่าวอยู่ในระหว่างพิจารณาหรือ
ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วหรือไม่ จึงเป็นคำให้การที่ไม่ชอบด้วย ป.วิ.พ.
มาตรา ๑๗๗ วรรคสอง ถือว่าจำเลยที่ ๔ ไม่ได้ให้การต่อสู้ในประเด็นดังกล่าว คดีไม่มี
ประเด็นข้อพิพาทว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องซ้ำหรือฟ้องซ้อนหรือไม่ การที่ ศ. พยานโจทก์เบิกความ
ตอบทนายจำเลยที่ ๔ ถามค้านว่า โจทก์เคยฟ้องจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ ต่อศาลชั้นต้น
โดยบรรยายฟ้องเหมือนกับคดีนี้ ภายหลังโจทก์ได้ถอนฟ้อง เป็นข้อเท็จจริงที่มีได้เกิดจาก
คำฟ้องและคำให้การ ไม่อาจนำมาพิจารณาเพื่อให้เกิดเป็นประเด็นข้อพิพาทได้

นายประเสริฐ เสียงสุทธีวงศ์

บรรณาธิการ